Teprve při takovémto sporu o konkrétní případ použití předpisů stanov, o němž by pak rozhodovaly úřady správní v instančním pořadí, ustanoveném cit. nařízením z 23. listopadu 1904 č. 97.929 (srovnej o tom též nál. Boh. A 7506/28), mohl by dotčený člen náboženské obce proti konečnému rozhodnutí min. škol. dovolávati se kognice nss-u, při čemž by po případě mohl také namítati, že příslušné rozhodnutí ministra je nezákonné, poněvadž se opírá o stanovy, které nebyly řádným způsobem vydány, resp. jichž usnesení a schválení se stalo způsobem nenáležitým.

Podle toho nemá tedy nař. schvalovací akt min. škol. ze 13. července 1926 resp. referátu jeho v Bratislavě z 23. července 1926 povahu »rozhodnutí nebo opatření správního úřadu« ve smyslu § 2 zák. o ss a jeví se stížnost tudíž nepřípustnou.

Č. 7961.

Četnictvo. — Řízení správní: Rozhodovati o tom, zda pensionovanému příslušníku četnictva, který byl ustanoven berním vykonavatelem, náleží nadále pense četnická, přísluší ministerstvu vnitra, nikoliv ministerstvu financí.

(Nález ze dne 17. května 1929 č. 7241.)

Věc: Adolf T. v N. (adv. Dr. Emil Pick z Prahy) proti ministerstvu financí o zastavení četnické pense a vrácení přeplatků.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud vyslovilo zastavení četnické pense a povinnost vrátiti přeplatky, zrušuje se pro nezákonnost. Jinak se stížnost odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo v pořadu instancí vysloveno, že st-li vzhledem k tomu, že byl v r. 1919 na základě zák. č. 252/19 jmenován berním vykonavatelem v pragm. službě státní, nepřísluší již nárok na četnickou pensi, které dosud požíval, a že je povinen pensi vybranou v době od 1. dubna 1920 do 30. dubna 1922 vrátiti.

O stížnosti nss uvážil: — — — — — —

Otázka dalšího pobírání četnické pense v případě, že pensionovaný četník vstoupil do jiné akt. státní služby, je upravena zákonem ze 4. července 1923 č. 153 Sb., jenž nabyl účinnosti 1. lednem 1920. Podle tohoto zák. spadá rozhodování o pens. nárocích příslušníků četnictva do resortní kompetence min. vnitra (srov. na př. §§ 7, 10, 14, 26, 48, 52, 54, 62, 64, 76, 87, 90). I když úřady tohoto resortu při tom jsou namnoze vázány souhlasem úřadů finančních, není přece v zákoně nikde opory pro názor, že k rozhodování o nárocích plynoucích z tohoto zákona byly by příslušny fin. úřady samy. Musí tedy důsledně resortu min-a vnitra býti vyhrazeno také rozhodnutí otázky, zda pensionovanému příslušníku četnictva, jenž vstoupil do jiné státní služby, nárok

na četnickou pensi přísluší i nadále, či zda resp. do jaké míry jest tuto pensi zastaviti (§§ 16 a 17).

Nss, jenž k otázce kompetence rozhodujícího úřadu musil přihlížeti z moci úřední, dospěl vzhledem k vylíčenému právnímu stavu k přesvědčení, že min. financí v konkretním případě nebylo příslušno rozhodovati o nároku st-lově na další pobírání četnické pense, jakož i o vrácení přeplatků, a musil proto v tomto bodě nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 7962.

Pozemková reforma: * Hektarový příspěvek dle § 73 náhr. zák. nelze předepsati z půdy, která byla na základě zásadního souhlasu stpú-u a splnění podmínek tohoto souhlasu prodána a odevzdána novému nabyvateli, třeba dotčená smlouva nebyla ještě opatřena schvalovací doložkou stpú-u.

(Nález ze dne 18. května 1929 č. 10.041.)

Věc: Marie A. ve V. (adv. Dr. Ed. Pergner z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu stran hektarového příspěvku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze 16. ledna 1928 nevyhověl žal. úřad námitkám st-lčiným do rozhodnutí fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků z 20. října 1927, jímž opraven byl předpis hektarových příspěvků na rok 1927 a snížena základna pro vyměření příspěvků na 547 ha 26 a 32 m². Co do odprodejů z volné ruky, na něž se vztahoval st-lkou hlášený úbytek, uvedl, že § 7 záb. zák. předpisuje, že veškerá zcizení a jiné změny podléhají úřednímu konečnému schválení stpú-u a bez něho nemají vůči státu právních účinků a vyslovil, že proto nelze také při předpisu příspěvku přihlédnouti k odprodejům, které postrádají tohoto úředního souhlasu, neboť dokud není dokumentováno, že ty které pozemky jsou ze záboru propuštěny, nutno počítati s nimi dále jako se zabraným majetkem, a je z nich platiti ve smyslu § 73 náhr. zák. hekt. příspěvek. Ve výměru uvedeno také, že ředitelství velkostatku st-lčina neodpovědělo na výzvu z 30. června 1926, aby svá tvrzení o úbytku zabrané půdy prokázalo způsobem ve výzvě uvedeným.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — — —

Stížnost hájí názor, že dostalo-li se st-lce zásadního souhlasu k prodeji zabrané půdy z volné ruky, a byly-li na základě zásadního souhlasu, jehož účelem bylo provedení poz. reformy cestou zkráceného přídělu, nemovitosti ty kupcům již odevzdány, jde o půdu již převzatou, z níž nelze již hekt. příspěvek předpisovati.

Nss shledal stížnost důvodnou.

Povinnost platiti hekt. příspěvek dle § 73 náhr. zák. vázána je na vlastnictví k půdě zabrané, státem dosud nepřevzaté. Podle stálé judi-